

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/20/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8312010308
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anton Lukáč
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8312010308.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Antona Lukáča a sudcov JUDr. Petra Reváka a JUDr. Emila Dubňanského na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.8.2013 v trestnej veci proti obžalovanému D. N. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T 78/2012 zo dňa 6.3.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodil obž. D. N. spod obžaloby Okresnej prokuratúry Humenné č. k. 2Pv 36/12 zo dňa 24.4.2012 pre prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 19.12. 2011 v čase okolo 10.00 hod. došiel spoločne s W. I. na návštevu k D. R. do jeho bytu na ulicu H. č. XXX/XXX v E., kde A. R. povedal, že v byte počká na jej otca D. R., ktorý mu mal vrátiť peniaze, kde takto si sadli, spoločne debatovali a popíjali pivo a v čase asi okolo 11.00 hod. obžalovaný D. N. vstal, prišiel k stolu, na ktorom bol položený notebook, tento vzal do rúk a povedal A. R., že ho berie so sebou, načo následne notebook odpojil od káblov a odchádzal s ním preč, pričom A. R. ho vyzvala, aby nechal notebook na svojom mieste a nikde ho nebral, následne sa postavila pred dvere bytu tak, aby mu zabránila z bytu odísť, obvinený potom svojou ľavou rukou chytil jej ľavú ruku, začal jej ju krútiť tak, že A. R. začala ruka bolieť, odstrčil ju preč od dverí a cez otvorené dvere odišiel z bytu preč, pričom svojim konaním nespôsobil A. R. žiadne zranenie, ktorým si mal prisvojiť si cudziu vec tým, že sa jej mal zmocniť a bezprostredne po čine sa mal pokúsiť uchovať si vec násilím.

Podľa § 288 ods.3 Tr. por. poškodeného D. R., nar. X.XX.XXXX, bytom H. č. XXX/XXX, E. s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie prokurátor. Z písomných dôvodov odvolania proti napadnutému rozsudku vyplýva, že v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku až na malé pochybenia súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a týmto dokazovaním boli objasnené všetky základné skutočnosti uvedené v § 119 ods.1 Tr. por. Avšak po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov v súlade s ust. § 2 ods.10 Tr. por., dospel k nesprávnemu záveru, že obžalovaný sa nedopustil skutku kladenému mu za vinu a že svojim konaním nenaplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm. b/ Tr. zák. Obžalovaný sa priznal, že predmetný notebook zobral z bytu poškodeného, a to aj napriek výslovnému nesúhlasu jeho dcéry A. R.. Preukazujú to svedecké výpovede D. R., W. I. a A. R.. Obžalovaný však poprel použitie násillia voči A. R.. Súd svoje rozhodnutie oprel o tvrdenie obžalovaného, že si uplatnil len „zadržné právo“ a nemal motív vec si privlastniť ani užívať a išlo skôr o nedorozumenie. V odvolaní okresný prokurátor ďalej poukazuje na

výpoveď A. R., ktorá mala vyzvať obžalovaného, aby nebral notebook, ale počkal kým príde jej otec. Obžalovaný povedal, že čakať nebude a notebook si zobral. Držiac ju za ruky pocítila bolesť, avšak sama políciu nevolala, ani nevyhľadala lekárske ošetrenie. Podľa názoru prokurátora tvrdenia súdu o nelogičnosti a zmätočnosti výpovedí svedkov A. R. a D. R. nemožno považovať za tak závažné, aby došlo k oslobodeniu obžalovaného spod obžaloby, nakoľko minimálne čo sa týka násillia páchaného na A. R., možno zo skúseností uviesť, že vykrúcanie rúk nie je na tele badateľné v podobe pomliaždenín. Takéto zranenie rýchlo odznieva a ani lekár by po privolaní nenašiel žiadne znaky po takomto útoku. Ak by však súd mal pochybnosti o tvrdení R., mohol si na hlavné pojednávanie predvolať lekár, ktorý by mu tieto jeho pochybnosti potvrdil či vyvrátil. Zádržné právo, ako ho uplatnil obžalovaný, nemá miesto v právnom štáte. Takémuto účelu slúži celý rad iných prostriedkov práva. Stupeň nebezpečnosti konania obžalovaného je navyše zvýšený tým, že sa jedná o špeciálneho recidivistu, ktorý sa dopúšťal trestných činov majetkovej povahy, za ktoré bol už v minulosti súdne trestaný. Navrhol preto rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ust. § 317 ods.1 Tr. por., podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods.1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Keďže krajský súd v danom prípade nezistil také okolnosti, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods.1 Tr. por., preskúmal napadnuté výroky rozsudku o vine a treste a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Aj podľa názoru krajského súdu, vzhľadom na vykonané dôkazy bolo v posudzovanej veci nepochybne preukázané, že skutok uvedený v obžalobe okresného prokurátora nie je trestným činom.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa pri rozhodovaní o oslobodení obžalovaného spod obžaloby za preukázané.

Obžalovaný pred súdom na hlavnom pojednávaní prehlásil, že je nevinný. Poškodený D. R. mu dlhoval peniaze už dlhšie a vedel, že keď ho nezastihne v ten deň, keď berie sociálnu dávku, tak sa bude vyhovárať, že nemá peniaze. Dňa 19.12.2011 bol s poškodeným D. R. na pošte, ktorý si tam mal prevziať sociálne dávky. Keďže bolo veľa ľudí, poškodený mu povedal, aby za ním nečakal, aby išiel do jeho bytu. V byte aby na neho počkal, kým príde a pokiaľ by sa dlho nevracal, tak mu doslova povedal, že si môže od neho zobrať nejakú vec a potom sa vyrovnajú. Následne išiel do bytu poškodeného aj so svedkom W. I.. V byte bola dcéra poškodeného A. R.. Nechcel už čakať, tak sa postavil a povedal A. R., že si berie notebook, s tým, že poškodeného počká v bare G., aby sa vyrovnali. Poškodená A. R. mu povedala, že notebook nemá brať. On jej povedal, nech povie otcovi, že notebook má doma, že ho čaká. Fyzicky mu nebránila odísť z bytu. Klame, ak hovorí, že ju mal fyzicky napadnúť. Notebook odniesol domov a odišiel do reštaurácie G. s I.. Následne asi o 10 minút prišli namiesto poškodeného policajti, ktorí ho odvedli na políciu a on im vydal nepoškodený notebook.

Súd odstraňoval rozpory vo výpovedi obžalovaného, nakoľko v prípravnom konaní povedal, že poškodený mu dlhuje 70,- eur, pričom jemu dal 5,- eur a nevravel, keby dlho nešiel, tak si môže zobrať nejakú vec. Uviedol, že čakal u R. asi dve hodiny a potom dcére povedal, že si berie tento notebook, aby vysvetlil, prečo teda v tejto výpovedi prejavil ľútosť k niečomu takému, čo z jeho strany došlo a do budúcnosti sľúbil, že sa takéhoto konania nedopustí. Obžalovaný uviedol, že potvrdzuje, čo v prípravnom konaní povedal. Výpoveď vznikla za situácie, že ani nevie vlastne, čo policajtom povedal, lebo bol unavený a na polícii sedel asi 6 hodín. Celý deň nejedol, bol vypočúvaný, keď už bola tma. Zápisnicu podpísal, lebo bol vystresovaný. Trval na svojej obhajobe.

V prípravnom konaní bola vypočutá poškodená svedkyňa A. R.. V prípravnom konaní uviedla, že dňa 19.12.2011 došiel k nim tak okolo 10.00 hod. do bytu obžalovaný D. N. spolu s W. I.. Obžalovaný povedal, že počká na jej otca, pretože tento mu má vrátiť peniaze. U nich boli asi hodinu, keď obžalovaný vstal a išiel k notebooku, pričom hovoril, že berie notebook so sebou. Ona mu povedala, aby ho nechal, že keď príde otec, tak nech sa spolu dohodnú. Obžalovaný na to notebook položil a asi po 10 minútach vstal, odpojil notebook od káblov a tento zobral a odchádzal preč. Vyzývala ho, aby ho nebral a keď mu chcela notebook zobrať z rúk, tak tento ju ľavou rukou chytil za jej ľavú ruku, skrútil jej ju tak, že ju ruka začala bolieť. Keď mu povedala, že ju bolí ruka, obžalovaný ju pustil a cez otvorené dvere odišiel aj s notebookom. Následne túto situáciu oznámila svojmu otcovi, ktorý volal políciu. Pri incidente nebola zranená, nevznikla jej majetková škoda. Svedkyňa pred súdom popisuje situáciu so zásadnou zmenou s tým, že si nepamätá presne, ale myslí si, že notebook ostal doma. Obžalovaný po tom, čo jej pustil ruku, tak notebook, ktorý sám držal, položil na miesto. Svedkyňa bola vyzvaná na odstránenie tohto rozporu vo svojej výpovedi z prípravného konania. Na to uviedla, že už si ani nič nepamätá, pravdou môže byť, že notebook zobral. Chce dodať, že keď čakal na jej otca, tak nehovoril nič. Uviedla, že obžalovaný vtedy z ich bytu notebook nezobral.

Svedok D. R. v prípravnom konaní vypovedal, že dňa 19.12.2011 sa stretol s obžalovaným, ktorému dlhoval 30,- eur. Hneď na pošte mu vyplatil 25,- eur a povedal mu, že zvyšné peniaze mu vyplatí, keď vyplatí sociálnu podporu a pritom mu povedal, aby počkal u neho doma, že tam príde a ostatné peniaze mu dá, čo malo činiť sumu 5,- eur. Následne mu volala dcéra a povedala mu, že obžalovaný N. tam na neho čaká. Následne na to o 10-15 minút mu dcéra znova volala, že obžalovaný vzal notebook, že si ho vzal násilím tak, že jej začal krútiť ruky. Na hlavnom pojednávaní tento svedok potvrdil, že obžalovanému dlhoval sumu okolo 30,- eur. Z toho, čo mu mal vrátiť, dal obžalovanému 5,- eur a notebook mu odovzdali policajti. Potvrdil, že za ním prišiel obžalovaný na poštu pre svoje peniaze, ktoré mu dlhoval, vtedy mu na pošte ponúkol 5,- eur, hoci mal 100,- eur. Na pošte mu 100,- eur nechceli zmeniť, tak ho požiadal, aby chvíľu počkal u neho doma. Tá chvíľa bola 1 až 1 a 1 hodiny. Obžalovaný k nemu chodí stále. Okrem 30,- eur mal od neho aj botasky, domáce kino, ale to si ešte nevyrovnali.

Svedok W. I. uviedol, že dňa 19.12.2011 sa stretol s obžalovaným s tým, že mu R. dlhuje nejakú finančnú hotovosť. Spolu vošli do bytu poškodeného. Jeho dcéra ich pozvala dnu. V byte sedeli asi hodinu, kde obžalovaný povedal, že už nebude ďalej čakať za poškodeným. Rozhodol sa zobrať poškodenému notebook, ktorý bol položený na stole. K veci ako vzal notebook uviedol, že obžalovaný sa postavil zo stoličky, podišiel k stolíku, kde bol položený notebook, vzal ho do ruky. Tento odpojil zo zásuvky a šiel s ním ku dverám bytu. Zastavila ho A. R., ktorá mu vzala notebook z rúk, ten jej ho opäť vzápätí vytrhol a odišiel preč.

Z úradného záznamu na č.l. 31, ktorý súd na hlavnom pojednávaní prečítal, vyplýva, že dňa 10.1.2012 poškodenému D. R. bol vrátený 1 ks notebook čiernej farby IBM ThinkPad. Zo spisu z potvrdenia o zaistení veci na č.l. 30 vyplýva, že dňa 19.12.2011 obž. D. N. vydal policajnému orgánu predmetný notebook. Bol ohodnotený notebook, je starý zhruba 8 rokov a jeho hodnota v čase nákupu bola do 1.000,- eur. V súčasnej dobe je morálna hodnota notebooku nulová a po technickej stránke je jeho hodnota zhruba 10,- eur.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie zdôvodnil nespoľahlivosťou výpovede svedkyne A. R., keď táto tvrdila v prípravnom konaní, že obžalovaný si notebook odniesol domov a na hlavnom pojednávaní uviedla, že ho nezobral. Poškodená sama políciu nevolala, ani nevyhľadala lekárske ošetrenie, najmä nikomu miesto na ruke, kde ju obžalovaný mal tlačiť alebo chytať, neukázala, ani svojmu otcovi. Žiadnym hodnoverným spôsobom nevysvetlila rozpor vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní, keď tvrdila, že notebook ostal doma. Okolnosť, že notebook bol skutočne obžalovaným zobrať a bol napokon obžalovanému zaistený a vrátený poškodenému, spochybňuje vierohodnosť výpovede svedkyne.

Krajský súd poukazuje aj na tú okolnosť, že svedok I. nepotvrdil výpoveď poškodenej A. R. z prípravného konania. Nebol svedkom násillia obžalovaného voči nej. Uviedol len, že videl, ako jej notebook vytrhol z rúk.

Krajský súd považuje za potrebné poukázať i na nelogickosť výpovede poškodeného a na rozpory o tom, koľko finančných prostriedkov mal obžalovanému vrátiť. Nelogickou sa javí tá časť jeho výpovede, keď udáva, že mu na pošte nemohol vrátiť zvyšné peniaze, pretože mal 100,- eur a tieto mu nemohli rozmeniť. Na pošte sú finančné prepážky, kde je ťažko predpokladať, aby nerozmenili zákazníkovi finančné prostriedky.

Krajský súd sa stotožňuje s hodnotením výpovedí týchto svedkov tak, ako to uvádza prvostupňový súd v dôvodoch svojho rozhodnutia.

Krajský súd poukazuje aj na ďalšie okolnosti. Obžalovaný a poškodený boli v priateľskom vzťahu, často sa navštevovali a bol to práve obžalovaný, ktorý mu požičiaval finančné prostriedky, dal mu botasky, dal mu domáce kino, a preto je ťažko predpokladať, aby mal úmysel poškodenému odcudziť notebook.

Ani skutočnosť, že obžalovaný už bol v minulosti súdne trestaný, nesvedčí o jeho sklonoch k páchaniu násilnej trestnej činnosti. Bol síce trestaný pre majetkovú trestnú činnosť a hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený.

K odvolacej námietke prokurátora na doplnenie dokazovania výsluchom lekára, tento dôkaz nie je potrebné vykonať, pretože predmetný lekár nebol oboznámený so situáciou a mohol by vypovedať len teoreticky a hypoteticky o možných okolnostiach vzniku poranení, ktoré by svedčili o tom, že bolo voči osobe vykonané nejaké fyzické násilie.

Vina obžalovaného môže byť založená len na takých dôkazoch, ktoré vo svojom súhrnné tvoria logickú, ničím neprerušovanú a uzavretú sústavu dôkazov, navzájom sa dopĺňajúcich a na seba nadväzujúcich, ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že z nich možno vyvodit' jediný záver nepripúšťajúci inú alternatívu.

Krajský súd v súlade so závermi prvostupňového súdu je toho názoru, že aj keď obžalovaný zobral notebook z bytu poškodeného, tento skutok nie je trestným činom vzhľadom na jeho hodnotu, ktorá je nulová a nebolo preukázané hodnoverným spôsobom, aby obžalovaný bol voči poškodenej použil fyzické násilie. Nebol preukázaný ani úmysel obžalovaného obohatiť sa na úkon cudzieho majetku.

Preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a odvolanie okresného prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.